

Doodgereden ree zorgt voor nieuw leven - 06/02/2009**SINT-GENESIUS-**

RODE - In het Zoniënwoud loopt een onderzoek naar de manier waarop dood wild andere bosdieren helpt te leven en te overleven. Boswachter Dirk Raes legt hier en daar in het bos een kadaver en bestudeert met camera's wat ermee gebeurt. 'Dit onderwerp is nog taboe', zegt hij.

Achter het huis van Dirk Raes, boswachter van het Agentschap voor Natuur en Bos, ligt een dode ree. Het arme beest werd aangereden op een van de wegen die het Zoniënwoud doorkruisen. Toch betekent haar dood niet het einde, wel intengedeel.

'Een dood dier zorgt voor leven', legt boswachter Raes uit. 'Vliegen zijn de eerste die op het kadaver afkomen, in de zomer vaak al na een uurtje. Die vliegen leggen eitjes en daar komen maden uit voort. Daar komen kevers op af, die zelf ook weer eitjes leggen. Die kevers nestelen zich ook onder de huid van het kadaver, als bescherming. Voorts zijn er nog vossen die de botten gebruiken om hun tanden aan te scherpen en buizerds die nog een portie vlees komen meepikken. Zo zie je maar dat uit een dood dier nog een hele levenscyclus kan voortkomen.'

Toch is nog niet iedereen van die gedachtegang overtuigd. 'Niet iedereen aanvaardt het dat je wilde, dode dieren laat liggen in het bos. Een dood dier met vliegen en maden er rond, dat bovendien wat begint te reiken, maakt volgens sommigen het bos vuil', zegt Raes. 'Datzelfde idee leefde twintig jaar geleden ook over dood hout. Ook dat moest zo snel mogelijk worden weggehaald, terwijl daar paddenstoelen op groeien. Dat taboe behoort intussen tot het verleden, nu is de tijd gekomen om het taboe over dode dieren te doorbreken.'

Het is voor het eerst dat in België een onderzoek hiernaar wordt uitgevoerd. 'Nederland was de voortrekker. In juli ben ik de grens

overgestoken om meer te leren over de werkwijze van onze noorderburen. Nadien startte ik het onderzoek hier op', zegt Raes. 'Sterft er in het bos een dier bij een ongeval, dan brengt de brandweer of de politie mij daarvan op de hoogte. Ik haal het op en leg het op een plek in het woud die niet toegankelijk is voor het publiek. Om de een à twee dagen zoek ik het kadaver op om de vooruitgang te bestuderen. In de buurt van het kadaver staat ook een verdekt opgestelde camera die alles registreert. Er is ook een sensor die een foto neemt op het moment dat er iets beweegt. 's Nachts gebeurt dat met een flits, maar een vos bijvoorbeeld trekt zich daar niets van aan. Een everzwijn loopt wel meteen weg en komt pas later schoorvoetend terug.'

Boswachter Raes wil over dit onderwerp uiteenzettingen geven. 'Aan groepen geïnteresseerden of aan scholen. Na een kleine presentatie zou ik dan met hen het bos intrekken.'

Jelle Schepers